

Награђени најбољи студенти

Сандра Алексић, из Ужица, студент VI године Медицинског факултета у Београду, проглашена је за најбољег студента са просечном оценом 9,93 и награђена са 25.000,00 динара, а осталих 9 студената са просеком преко 9,5 добило је по 20.000,00 динара и похвалницу Коморе.

Поред њих, још 13 студената са просеком преко 9 добило је новчане награде захваљујући спонзорима, међу којима је и наша општина. Међу најбољима је двоје Ариљаца, Јелена Ђорђевић, студент V године Филозофског факултета у Београду са просечном оценом 9,62 и Иван Врањевац, студент V године Машинског факултета у Краљеву, са просечном оценом у току студија 9,10.

Душко Мајкић, председник РПК, пожелео је студентима да након завршетка студија нађу посао и остану овде у Србији, да знањем и радом помогну развоју и напретку друштва, да се не наставља тренд одласка младих и образованих из земље. *—Одлуку о броју новчаних награда, њиховој висини, условима, начину и поступку доделе, доноси наш Управни одбор. Свесни смо да је наш допринос скроман, али захваљујући спонзорима који су прихватили у помоћ, проширен је број награђених студената. Надам се да ће наши привредници знати и умети да вас задрже овде у региону, пошто је ужички регион један од највећих и најбољих у Србији. Очекујем да ће локална самоуправа и људи који воде ову земљу кроз децентрализацију власти, створити услове да се сви зајошће у нашој земљи.*

Студентима се потом обратио и Радован Живковић, саветник министра просвете и спорта, рекавши:

—Надам се да ће моје речи охрабрити ове бриљантне студенте да ишће пре заврше факултете и крену у један нови изазов, а то је изражење посла адекватног њиховом врхунском усреху. Надам се да ће посао наћи овде, ако не у свом крају, онда у Србији. Ако је ишће Србији данас потребно то је да млади људи, који знају и умеју, оштану овде и да својим радом допринесу стварању боље и квалитетније живота.

Ово је зашће симболичан гест Привредне Коморе, али изузетно значајан, и зашће мислим да би у будућности овај пример требало да следе и други, посебно привредна предузећа, она која онајбоље цене вредности знања јер схватају да се у иржичиној уиакмици једино новим знањем које може брзо да се имплементира у пракси, може добити предности на иржичију. Зашће пример предузећа која су одлучила да награде најбоље студенте, потврђује да се на тај начин долази до своје перспективе. Министарство Просвете добило је прилику да учествује у овој свечаности и надам се да нисте незадовољни оним што вам је просвета и наше школство дало, с обзиром да шће ви узвратили највећом могућом мером, бриљантним усрехом.

На свечаној седници Скупштине Коморе, одржаној 25. децембра 2007. године, уручене су награде најбољим студентима, предузећима и појединцима. На основу Одлуке Управног одбора Регионалне Привредне Коморе и ове године 10 студената са подручја региона добило је једнократне новчане награде.

Иван Врањевац, студент V године Машинског факултета у Краљеву, добитник је награде коју традиционално додељује Привредна Комора. Почетком јануара Иван је био гост наше редакције и том приликом разговарали смо о његовим досадашњим успехима и наравно, плановима.

На почетку приче о овом младићу, треба рећи да се он од поласка у школу истицао. Био је Вуковац у основној и средњој школи, проглашен је ђаком генерације у Техничкој школи у Пожеги. Као један од најбољих имао је част да присуствује пријему који је тим поводом организован на двору престолонаследника Александра Карађорђевића. Потом уписује факултет у Краљеву, где током студирања постиже просек изнад 9. Ово је у најкраћем представљање Ивана Врањеваца.

Какав значај има ова награда ?

—Једноставно, човек се боље осећа ако неко увиди да се он труди у томе што ради. Ако неко уме да цени уложени рад, то је подстицајно, то је врста награде.

Машинство је доста широка струка, тако да се стечено знање може применити у многим областима. Но и поред тога, чини се да, тренутно стање у земљи не обећава пуно посла, јер су фирме и технологија доста за-

стареле.

Влада мишљење да млади у нашој земљи стичу добра теоријска знања на већини факултета, али да најчешће одлазе из земље због могућности стичући усавршавања?

–Лично мислим да млади најчешће одлазе из земље кад им се укаже добра прилика да зараде, ако им се понуди више новца за њихово знање. Наравно да у иностранству, пре свега на Западу, постоји више могућности за стручним усавршавањем него овде, што је разлог више за одлазак. Има пуно тога што може да се види, научи, посебно кад је реч о новим технологијама, где су далеко испред нас.

Планови?

Наравно да размишљам о будућности, али још немам неке конкретније планове у том смислу и никакву одлуку нисам донео. Све зависи од околности, од посла, где будем видео своју шансу. Зависи где ми се буде пружила прилика да изградим каријеру. Чини ми се да је код нас мали број привредника, оних који препознају могућности и значај запошљавања младих и образованих људи у које треба улагати. Већина њих је помало конзервативна, навикнута на утабане стазе. Значи, не зависи све од мене, већ од могућности која ме се буду пружиле.

Јелена Ђорђевић је једна од десет најбољих студената региона које традиционално награђује Регионална Привредна Комора. Ова девојка је студент V године Филозофског факултета у Београду на групи – Историја уметности, са просеком 9,62 . Импресивно, нема шта! Пошто је била спречена да лично прими награду која је признање за успех, среле смо се у редакцији новина. Насмејана и непосредна у комуникацији оставила је утисак особе која зрачи оптимизмом, која на свом путу ка циљу корача самоуверено и сигурно.

Иза изузетних резултата стоји пуно рада и одрицања, али сваки положени испит води је све ближе циљу који је, примећујем, високо постављен.

Поред редовног студирања, упоредо учи стране језике, па поред енглеског, руског и италијанског које течно говори, сада изучава и персијски језик. И то не случајно, њихова богата историја и културно наслеђе су били довољан изазов.

Није јој тешко да у слободно време ради преко Омладинске задруге или држи часове, јер све што заради улаже у образовање. А она све што ради, ради с љубављу и то је мотив њеног досадашњег успеха.

О томе колико је значајна награда РПК и колико она мотивише, одговорила је :-То је јако лепо. Радим оно што волим и то ме мотивише и покреће. Још кад неко то примети и покаже да цени ваш труд, знање и залагање, додатна је мотивација. С обзиром на просек, корисник сам републичке стипендије, и мада сам конкурисала за општинску стипендију нисам је добила уз образложење да немају где да ме запосле. Можда је то и добро јер ме ништа не обавезује. Ми у Србији имамо пуно добрих студената, а је сам само једна од њих. Мислим да је то због тога што имамо добре факултете и професоре који желе да нам пренесу своје знање. На основу тога види се квалитет наших студената и када оду, а и када остану овде.

С обзиром да си амволентни, хоћеш ли остати у земљи или ћеш ићи мно-

гих младих људи оићи из земље у ићирази за усавршавањем и бољим послом?

–У праву сте. Дилема постоји. Али ако вас неко подржава и ако имате воље, и ако сте свесни онога са чим ћете се суочити ако останете, онда то није проблем. Помоћи својим колегама, својој земљи, може бити покретач и довољна мотивација, јер сваки успех, ма колико можда био миноран, за вас може бити важан. Различити су аршини како и колико се нешто вреднује. Не искључујем могућност одласка у иностранство, али планирам да по завршетку основних студија упишем постдипломске, па ћу на основу просека и знања страних језика конкурисати за добијање неке стране стипендије, или уколико овде добијем подршку, волела бих да останем. Остајање подразумева изазов, а ја волим изазове и неизвесност. Волела

бих да се са тим ухватим у коштац.

Мислим да се ситуација знатно поправља и да је давно прошло време када су студенти у највећој мери одлазили из земље. Велики сам оптимиста и мислим да је најлепше када радите посао који волите међу својима. То је, наравно неке доволан мотив, неке није. Имам пријатеље који су отишли и успели у иностранству, али вратиће се, верујте ми!

Имала сам ту срећу и задовољство да као један од најбољих студената београдског Универзитета добијем наградно путовање у трајању од месец дана по Европи. То је била награда за рад, труд и знање коју су организовали Амбасада Аустрије у нашој земљи и европски Покрет у Србији.

Знање језика омогућило ми је да без проблема могу да разговарам са људима у европским престоницама и осталим градовима у којима сам била. Са многима које сам том приликом упознала остала сам у контакту, дописујемо се, а неки од њих су показали велико интересовање да посету нашу земљу.

Сви награђени су заједно отпутовали до Беча где нам је уприличен свечани пријем у Дипломатској Академији, а после тога студенти су према својим интересовањима одлучивали где ће ко путовати. Ја сам са другарицом посетила Будимпешту, Беч, Париз, Лион, Ирун, Мадрид, Барселону, Кан, Ницу, Монако, Ђенову, Венецију, Фиренцу и Рим. Морам да кажем да смо се у Бечу осећали као код куће јер многи знају српски, Париз је у правом смислу речи град Светлости, Барселона је предивна, а Рим ме је мало разочарао. У Барселони су пријатни људи, а у Венецији су нас питали где је Србија. На том путовању упознала сам пуно Африканаца који знају за Србију и Црну Гору.

Желела бих да истакнем да је ово било једно предивно искуство и где год смо били свако ко је желео да нас упозна и при том није имао предра суде, било је јако лепо.

Обишла сам све музеје и галерије у европским престоницама и имала сам могућност да се упознам како и у којим условима моје колеге живе, какве су им могућности за стручним усавршавањем и путовањима. Њихови студенти имају могућност одласка на летовање и то у најпознатија светска летовалишта попут Нице, Кана, Монака...

Славица Јовашевић